

בזמן הצילומים, מספר אל, הוא התיידד עם רוק הדסון, שהתייחס אליו כאל שחקן צעיר בתחילת דרכו, ואמר לו כי ההצלחה של שחקן היא לא מטאורית. צריך לעשות הרבה תפקידים קטנים, גם כאלה שלא אוהבים, וגם אז ההצלחה לא בטוחה. זה עניין של זמן ומזל.

גופי הוא כלי-עבודתי!

גם דודו קישבן מחכה למזל. דודו הוא רקדן בן 22. גופו אתלטי, גובהו 1.80 מטר, שיערו שחור, עצמות לחייו גבוהות, עיניו גדולות, שחורות ומלאות-הבעה והוא בן תערוכת — אב הונגרי ואם פרסיה. כבר מגיל שש הוא רצה להיות רקדן, אך הלחצים של המיטפת, שלא כיבדה את רצונו, חיבה אותו להמתין. רק כשהגיע לגיל 18 החליט לעשות מה שהוא באמת רוצה. הוא התחיל ללמוד לרקוד, ריקוד מודרני וקלאסי. המיטפת עדיין מאור לא מאושרת, אפילו מתביישת. זה נראה להם מיקצוע מאור לא-מכובד («אילו הייתי פקיד זוטר בבנק, זה היה עושה להם יותר טוב»).

מה אוהב דודו בריקוד? קודם כל שלא צריך לדבר. הגוף משמש ככלי-הבעה נהדר. לגוף יש שפה משלו: «אני אוהב את גופי», מצהיר דודו. כשעובדים על הגוף כל-כך הרבה שעות ביום מגיעים למורעות חזקה. גופי הוא כלי-עבודתי, זה רומה לכנר, השומר על כינורו. דודו שומר על היגיינה, תזונה בריאה ושעות שינה מספיקות.

הוא אוכל הרבה בשר ומוצרי-חלב, לוקח ויטמינים טבעוניים, וישן לפחות שמונה שעות בלילה. בימים אלה יוצא דודו בתוכנית של הבימאית דורונה בן-דודו, שאירגנה ארבעה רקדנים בתוכנית ריקוד מודרני,



הציעו לי בניז'ורק להיות דוגמן. אומר אל ווטסון רק כדורסל (למטה. משמאל). כאן הוא כבר הופיע בכמה תצוגות אופנה.

בסיגנון תיאטרלי, כשהרגש הוא על הכעות הפנים ותנועות-גוף ללא דיבור. ולמה הוא רוצה להיות דוגמן? כדי להתפרנס מזה. וכלי להיות שחצן, הוא חושב שיש לו נתונים מאור טובים לכך («כשאני רואה דוגמנים, המצטלמים ממש זוויעה, אני חושב לעצמי — אין שום סיבה שאני לא אצליח גם בקריטינגים בינלאומיים»). דודו אוהב את המצלמה והיא אוהבת אותו. אין לו פחדים. הוא מתנהג מאור בטבעיות. צלמים שצילמו אותו אמרו לו שהוא מאור מיקצועי. על אף שאין לו נסיון רב, דוגמנות זה עסק משתלם הרבה יותר מאשר להיות רקדן בלהקה מיקצועית אך אין זה אומר שיוניח את הריקוד.

לדעתו, גבר-דוגמן צריך להיות סקסי ומושך. גופו צריך להיות בנוי היטב, אך לא שרירי מדי. דוגמן לא צריך להיות יפה, אלא מיוחד («גם היופי שלי הוא מיוחד, בגלל השילוב המיוחד והאירופי של הוריי»). הוא לא חושב שדוגמנות זה מיקצוע נשי דווקא. אם אדם מוכשר בנושא מסויים ויש לו נתונים, למה שלא יעשה זאת? אם יהיה לו בן שירצה להיות רקדן, הוא יעודד אותו, בפרט אחרי כל מה שעבר עם הוריו.

עבודה רצינית, ריווחית ומהנה

וספי שגיא, בן להורים ילידי מצריים. הוריו אינם מתנגדים למיקצוע-העתיד של בנם, הרוצה להיות דוגמן. יוסי, בוגר תיכון, שסיים לפני שנה את שרותו בצה"ל, כשריון, עובר היום כמלצר במסעדה תל-אביבית. הוא גבה-קומה, עיניו ירוקות, שיערו שחור וחזותו אומרת גבריות. מה למלצר ולדוגמן? את עבודתו כמלצר התחיל בתיכון, כדי שיהיה לו כסף-כיס. עכשיו חור לאותו הג'וב כדי להתפרנס בטווח הקרוב. עד שיוכל להתפרנס מדוגמנות.

כל עניין הדוגמנות התחיל בכריס-טמס. הוא פגש במסעדה סוכן אנגלי לאופנת-בגדים. וזה התעניין לדעת אם יש לו נסיון בדוגמנות. כשהשיב יוסי בשלילה, אמר לו האנגלי: «אתה גבר

יפה, למה שלא תנסה להצטלם ותשלח לי תמונות?» יוסי הצטלם והכין תיק, ואז הסתבר שהוא מאור פוטוגני. ביתיים עשה מיכחני-כרד לסרט הישראלי של עמוס גוטמן, ואולי יקבל בו תפקיד כלשהו. נסיון ממש אין לו. כשרט יוצאים קבוע השתתף כניצב. הוא לא נהנה מהתפקיד, הרגיש כמו מוצג, אבל קשר-קשרים עם אנשי קולנוע.

הוא יודע שרוב הדוגמנים הם לא כריק מאצויים גבריים. הוא יודע, אבל אינו פוחד מהדימוי. לא איכפת לו מה יגידו עליו אנשים. לגביו זו עבודה רצינית, רוחנית ומהנה.

ומה אמרים עליו שלושת אחיו? הם דווקא מפרגנים לו ומקווים שיצליח. אביו מנהל בנק ואמו סוכנת-ביטוח. בהתחלה הם הסתכלו על כל העניין ככדיחה, אבל כשראו את תצלומיו, התחילו לעודד אותו. ומה עם צילומי-עירום לסרט או לאופנה? אם יצטרך לעשות זאת, לא תהיה לו התנגדות. לגביו עירום זה דבר טבעי.

אורנה גלזן



נשים אני אוהב. הישראליות חתיכות, ודווקא נמ' נשות למראה האמריקאי שלי.

